

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Praeludium totius libri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

DE EFFECTIBVS EXCOMMUNICATIONIS MAIORIS, ET ALIIS EIDEM ANNEXIS.

Liber Secundus.

P R A E L V D I V M .

S V M M A R I V M .

- 1 Excommunicationis nomen, quid propriè denotet.
- 2 Communio triplex inter fideles reperitur, & quæcumque una quæque sit.
- 3 Communionis huius triplicis quinam auctores meminerint.
- 4 Excommunicatio maior, qua ratione hominem hac triplici communione priuat.
- 5 Excommunicatus, & bonis spiritualibus Ecclesiæ, & fideliū commercio priuatur.
- 6 Communionis interna fideliū, quæ in charitate fundatur an excommunicatus particeps esse pessit.
- 7 Excommunicatio maior, qua ratione hominem magis à Deo separat, quam peccatum mortale.
- 8 Excommunicatus alia ratione priuatur suffragijs Ecclesiæ, quam exiliens in peccato mortali.

Cum varius, ac multiplex sit Excommunicationis maioris effectus, vt ex his quæ in hoc secundo libro latius exponemus, manifestum erit, tanquam fundamentum supponendum est.

- 1 Excommunicationem, (vt nomen ipsum significat) separationem communionis Christi fideliū denotare.
- 2 Hac autem communio, quæ inter fideles reperitur, triplex esse potest; Vna omnino interna, quæ sit per charitatem vniuentem Christi membra secundum fidem formata Christo capiti, & reliquis Christi membris similibus. Quia ratione coi*n*on*e* non male defini*t*ur seu potius describi potest, affectio animi qua diligunt Deus propter se, & proximus propter Deum, vt optimè tradunt S. Aug. lib. de doctrina Christiana, c. 22. & Magister Sent. 3. d. 27. & DD. & S. Tho. 2. 2. q. 23. & colligitur ex illo 1. Ioan. 4. Hoc mandatum habemus à Deo, vt qui diligit Deum, diligit, & fratrem suum. De qua cōione dicitur in Symbolo Apostolorum, Credo Sanctam Ecclesiam, Sanctorum communionem. De qua vniōne etiam loquens Paul. Rom. 12. ait, Multi vnum corpus sumus in Christo, & simili habemus 1. Cor. 12. & Ephes. 4. & secundum hanc dicit Psalmista, psal. 118. Particeps ego sum omnium timentium te. Ex hoc n. quod fideles in charitate sunt, & fideles omnes vnu corporis constituant in Christo, vnuquisque fidelis membrum est corporis Christi mystici; & consequenter vnuquisque fidelis particeps est honorum omnium, & misericordiarum in Ecclesia, sine aliquo applicatione; sicut in corpore naturali singula membra totius corporis bona participant.

Secunda est exterior, quæ consistit in communione, qua fideles in bonis spiritualibus Ecclesiæ participant, quæ sunt Sacrificium, Orationes publicæ, Sacramenta, quæ omnia in persona Ecclesiæ à ministris suis conficiuntur.

Tertia est etiam exterior, quæ consistit in communione, qua fideles in actionibus ciuilibus participant, dum conservantur simili, loquela, salutationes, cibo, & alijs id genus. Sicut igitur communio h. ec triplex est, ita etiam ex-

communicatio, quæ nihil aliud est (vt ratio nominis docet) quam priuatio communionis seu communicationis, triplex esse potest, hominemque à triplici illa bonorum communicatione separat; taliter enim excommunicatus maior excommunicatione, & à gratia & charitate Dei, & à communione extrinseca, tam in spiritualibus, quam in corporalibus & ciuilibus actionibus separatur, ita scilicet, ne ille excommunicatus cum alijs conueniat ad publicas Orationes, &c ad Sacrificia, nec ad Orationes priuatas, quas ipsi fideles inter se instituunt, nec Officium Divinum cum alijs audire potest, immo & ipsis Ecclesiæ suffragijs, & Sacrificijs quæ Ecclesia pro fidelibus offerit, priuatur, & denique, à Christi fidelibus in corporalibus separatur, ne scilicet cum alijs hominibus in colloquio, conuicio, & mensa communicet, nec ab alijs salutetur.

Huius triplicis communionis meminerunt S. Thom. in adit. 3. part. q. 21. art. 1. & q. 26. art. 1. & Opusc. 6. in expōsitione illius Symboli, Sanctorum communionem, & Catechismus Romanus ibidem. Alexander de Ales, in 4. parti Summa, quæst. 22. memb. 1. artic. 2. Bonavent. 4. dist. 18. in vlt. parte distinc. q. 1. Palud. 4. d. 18. q. 1. artic. 1. Thom. de Argentina, 4. distin. 1. 9. artic. 4. ad 4. Gabr. 4. distinc. 1. 8. q. 2. artic. 1. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 2. 3. artic. 1. Cajetan. tom. 1. Opusc. tract. 19. Sotus. 4. distinst. 22. q. 1. art. 1. Henriquez lib. 1. 3. de excom. cap. 4. §. 1. Et Canonista in Rubri de sentent. excommu. Hostiensis & alij. Summa Alensis, 2. par. lib. 7. tit. 1. artic. 1. S. Anton. 3. par. tit. 2. 4. in principio. Turcrem. cap. si inimicus, 1. 1. quæstio. 3. articul. 1. Sylvester. verb. excommunicatio, 1. Tabiena. verbo, excommunic. 1. §. primo. Nauar. in Manuali, cap. 27. num. 17. de Oratione & Horis Canonice, 20. num. 53. 54. & 55. & Miscellan. 26. Couar. in cap. alma mater, 1. part. in principio, num. 2. de sentent. excommun. lib. 6. Vgl. de censu Eccles. Tab. 2. cap. 6. num. 3. & 4. & alij.

Ceterum, cum præfati DD. doceant excommunicatum maiorem priuare hominem prædicta triplici coione bonorum, non ita propriè, & in rigore loquuntur de excommunicatione, que censura Ecclesiastica est. Etenim, cum excommunicatio spiritualis Ecclesiæ gladius sit, propriè secunda, & tercia communione priuat, quæ in spiritualium, ac corporalium actionum vnu externo consistit. Sicut enim qui per baptismum in Ecclesia ponitur, ad duo ascribitur, scilicet ad cœtum fideliū, & ad participacionem Sacramentorum, ita per excommunicationem, qua ejicitur extra Ecclesiam, hac duplii communione exteriori priuatur, ne scilicet in actibus spiritualibus, & corporalibus legitimis, cum reliquis fidelibus communicet, qui his verbis continentur.

Si pro delictis anathema quis efficiatur,

Ois orare, vale, communione mensa negatur.

Immo vero ita per excommunicationem maiorem à Christi corpore, & Ecclesia separatur, cap. Qui merito, & c. omnis Christianus, & c. Nihil, 11. q. 3. vt nullo modo aut in spiritualibus Ecclesiæ bonis, aut fideliū commercio, cum reliquis Christianis participare valeat. c. Engeltrudam, 3. q. 4. & c. penult. de sent. excom.

Id quod verum est, Primo, etiam si excommunicatum contumacia pœnituerit: Quamvis enim pœnitentia contumacia culpam deleuerit, excommunicationis tamen vinculum ab Ecclesia innectum non tollit. arg. c. cum desideres, & c. A nobis, 2. & c. Sacris, de sent. excom.

Secundo, etiam si excommunicatus Ecclesia se obtenteratur in iurecendo affirmauerit, ut habetur capitul. cum desideres, & capit. A nobis, 2. & capitul. Quod in dubijs, de sentent. excom. & ibi Panormit. Felin. & Marian. Socin. & alij.

Tertio, etiam si excommunicatus satisfecerit laeso; quod procedit, etiam si fuisset excommunicatus, donec satis fecerit, ut notat Marian. Socin. in d. c. cum desideres, num. 7. Quantumcunque igitur quis contritus sit, & paratus satisfacere, aut etiam de facto satisfecerit, & iurauerit parere mandatis Ecclesia, donec absolutus fuerit, communionis exterioris bonorum. Eccles. sicut participes esse non poterit, ut latius tradunt glos. in Clem. 1. in verbo, donec, de decim. Panorm. in cap. Quod in dubijs, num. 2. Marian. Socin. in d. c. cum desideres, nu. 7. & Bartholom. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 2. c. 6. nu. 5.

*Q*uoad illam verò communionem primi generis, scilicet illam internam, que in charitate fundatur, sicut quis eam habere poterit ante quam in Ecclesiam per baptismum recipiatur; ita etiam extra Ecclesiam per excommunicationem maiorem electus, si contritus sit, etiam si ab excommunicatione non absoluatur, communione hac non priuatur: Cuius ea est ratio: quia antequam quis excommunicetur, si peccet mortaliter, charitate priuatur, & proinde excommunicatione charitatem non tollit, sed iam per peccatum mortale sublatam præsupponit. Qamvis aliquando contingere posse, ut etiam cum quis excommunicatur, in gratia & charitate sit, ut si quis post commissum peccatum, antequam excommunicetur, de peccato conteratur & gratiam accipiat, tunc enim excommunicatione postea adueniens illum à gratia non separat. Excommunicatione igitur maior communione illa interna, quae in charitate fundatur, non priuat, ut colligitur ex S. Tho. in addit. 3. part. art. 1. ad 2. Alex. de Ales, in 4. part. Sum. q. 22. membr. 1. art. 2. in respons. Angelica. verbo, excom. 1. n. 18. Tabiena. verbo, excom. 1. §. Tertio, Mart. Lefestm. 2. 4. q. 23. art. 1. Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 17. Couar. in c. alma mater, 1. parte, in princ. nu. 5. de sent. excom. Henriquez l. 13. c. 4. §. 1. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 2. c. 9. §. 7. nu. 3. Ratio est: quia quamdiu in homine manet ratio, & fundamentum illius communionis, tamdiu habet homo ius ad illam; Cum ergo communio haec in charitate fundata sit, manente charitate, etiam communio illa remanebit: Sicut quia consecratio fundatur in charactere sacerdotali, quamdiu quis illum habuerit, & quicunque illum habuerit, consecrare potest.

Ex quibus omnibus constat, quod licet quis à Deo per peccatum mortale separetur, multo tamen magis per excommunicationem ab unione cum Dzo, que sit per charitatem seiuunctus est. Qui enim in peccato mortali est, adhuc per fidem informem membrum ecclesie dicitur, & ita tuitor adhuc est à Sathan a temptationibus & tormentis, quā est, si extra ecclesiam esset sicut excommunicatus. Nam in peccato mortali existens quia vnitur Christo per fidem quādiu in Ecclesia est, orationum Ecclesie particeps est, ad huc sane effectum, ut a viuis Ecclesie membris adiuvetur, ut eidem spiritus penitentie a Deo concedatur, & gratiam recuperet, & facilis dæmonis insidijs & temptationibus resistat, & a malis temporalibus defendatur: At verò postquam quis extra Ecclesiam per excommunicationem electus est, his omnibus auxiliis destituitur. Quamvis n. adhuc fidem retinet, quia tamen a Christi corpore, quod est Ecclesia, separatur, liberius, faciliusq; dæmon in eum seuite potest quam p. ius, cū Ecclesie suffragijs priuatus sit; ut n. membrum aridū vita caret, quia tamen corpori perneros & pellel coniungitur, nonnullo calore corporis fonsetur quo membris penitus abscessum caret; ita peccator amissa charitate & gratia, licet membrū aridū sit, & vita expets, sanguinatur tamen aliquo corporis Christi id est, Ecclesie calore, propter illam coniunctionem qua corpori,

id est, Ecclesia, per fidem infotmem, & spē adharet, vt col. ligitur ex Conc. Trid. Sess. 6. can. 28. Catechismo Romano in expos. illius partis symboli, *Credo Sanctorum communionem*. S. Thom. 3. part. q. 8. art. 3. Alphonsus à Castro, in verbo, Eccles. I. oan. Driedone, lib. 4. de Eccles. dogmat. part. 2. c. 2. Turrecrem. lib. 1. Sum. Eccles. c. 3. & 4. Andrea de Vega, lib. 7. in Trid. c. 28. Couar. in c. alma mater, 1. par. in princ. num. 6. de sent. excom. lib. 6. Soto lib. 2. de natura & gratia, c. 7. & 8. Henriquez, lib. 1. 3. de Excom. cap. 4. §. 1. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 1. c. 9. §. 9.

Excommunicatus verò non solum priuatur suffragijs * Ecclesia, ad eum modum quo priuatur existens in mortali, ita scilicet, ut aliorum suffragia non profint illi, neque ad satisfactionem, neque ad meritum, neque ad gloriam; sed etiam (quod excommunicationis maioris proprium est) ut aliorum suffragia nullo modo ei profint, scilicet, nec ad resistendum temptationibus, nec ad euadendum illusiones dæmonis, aut ad eius potestatem euadendum, nec ad impenetrandum donum poenitentiae, & alia multa, ad quae eadem suffragia prosunt peccatoribus, ut proinde quantum est ex parte Ecclesia, excommunicatus omnino potestāti dæmonis trādatur, ut patet ex illo Corinthio, quem Apostolus excommunicavit, 1. Corin. 5. & 1. Tim. 1. vbi ait se Hymeneum & Alexandrum Sathan tradidisse, & pluribus tradunt. Origenes Homil. 2. ad cap. 2. Iudic. & habetur c. Audi. 11. q. 5. & Anatherus Papa, ut habetur in c. Abst. 11. q. 3. & S. Augustinus in serm. de verb. Apostoli, serm. 68. ut habetur in c. Omnis Christianus, & tract. 27. ad c. 6. Ioannis, ut habetur in c. Nilhil, 11. q. 3. & Epist. 50. ad Bonifacium ut habetur in c. Quemadmodum, 23. quæst. 7. S. Thom. in addit. 3. part. q. 2. 1. art. 2. ad 3. Alex. de Ales, in 4. par. Sum. q. 22. membr. 1. art. 2. in respons. ad 3. Bonavent. 4. dist. 18. in vlt. par. dist. q. 1. in fine. num. 57. Gabr. 4. d. 18. q. 2. art. 1. Coroll. 3. in fine. Summa Aſtentis, 2. par. lib. 7. ut 1. artic. 2. Sotus. 4. d. 2. 2. q. 1. art. 1. Koffensis art. 23. contra Lutherum. Ecclius in Enchirid. art. 21. Alphon. Castro, contra hæreses, in verbo, excommunicatione. Couar. in c. alma mater, 1. p. in principio, nu. 6. de sent. excom. lib. 6. Henriquez, l. 13. cap. 2. §. 3. Vgol. de censur. Eccles. Tabul. 2. c. 9. §. 8. & alij; unde gl. in cap. audi, in verbo, Sath. in. 11. q. 3. & facit c. Miramur. §. His auctoritatibus in fine, 4. q. 1. & Hostiensis, Ioan. Andr. & Panor. in c. ita quorundam, nu. 3. de Iudicis, & idem Panor. in Rubri. de sent. excom. nu. 4. docent, quod siat rusticus utitur asilo, vel iumento; ita diabolus excommunicato, in quo, tanquam in pecore suo maiore potestātem, quam in alio peccatore habet, ut propriece te sit Augustino tract. 27. in Ioan. Nilhil sic debet: formidare Christianus, quam separari à corpore Christi. id quod ex his quæ in sequentibus dicimus, vñ cuique compertum esse poterit.

ADDITIO.

Adde. Et breuiter, ut annotat nuperime quidam ex recentioribus, Excommunicatus non gaudet communione suffragiorum generalium Ecclesia ob rationem intentio- nis eiusdem Ecclesia, que est non applicare huicmodi membris abscessis a se merita suorum membrorum vñitorum, nam quoad communionem ratione charitatis iam priuatus erat ipse excommunicatus per peccatum mortale.

De participatione Sacramentorum aliorum à Pœnitentia, quibus excommunicatus priuatur. Cap. I

S V M M A R I V M.

I Effectus excommunicationis maioris ad tria genera actionum reducuntur, & quænam sint.

2. Excommunicatus majori excommunicatione, aliis